

U Ljubljani 23. /VII. 95.

Kraji Jan!

Pisem ti o žalostno-veseli razjfi
Janjovi in maji v najino skupno
koko, t. j. v novo mesto.

Jan sem se vrnil v nedeljo teden,
Janj pa minuli četrtak v domov.
no. Po dogovoru sem pisal Janji
v Kostanjevico na Dopisnici, da
mora priti to nedeljo v N. m., kjer
bo "obini shod" v Janji veselice
za "Slovenijo", da pridejo "vsi delegati"
in da se Jan "v to sorho" papeljem
kja vje v saboto. Se vse laji so
bile namenjene za njegovo teto in
mater, ki bi ga sicer ne pustile.
Vsi, ta preljubi Johau ti je dona
menda cel - "Pausaffelritter"!

Jan sem se torej sestel s svojo
publico je v saboto v vlaku od
Nime peči. Skomandiral sem "repa
viran" kupé, kjer sva se na razp.
licne vije prao simeintno simela

do 2. mesta. Ondi sem bil seveda od
vseh mojih z veliko glorio sprejet
i. t. d. Zabaval sem se divno! —

Zvez se je pri fural v nedeljo s
posto ob 12. pop. Pisal mi je pisnu
iz gostilne, da naj mu in sceni-
vam prav komoden sestanek,
pa tako, da ga ne bo preveč ljudi
videlo. Potem sem šel prou diploma,
ščno k ujezovi. Hemi ter ji nav-
jal in navjal. Ona bi smela naj-
raje, da bi O. šel kar k ujevi
materi i. t. d. kaj sem naredil
jaz! Končno sva se zmenila
za zapu. lokal, kamor bi moral
Zvez glexti iz razvaline
podrte hiše. Ko mi je razkajala
kako in kje se mora priplesti,
ti lisjak v galabujak, šel sem
zopet po Zvezu v kavarna, kjer
je kahal svojo jeto, ker je bil

v sosledji sobi. Turokiral ujevo pa,
pa! — — Potem sem ga peljal, da
mu pokajem pot iz podrtine
k vratom svoje ljubice. Ker je bilo
pa tam blizu bari nekaj babice,
je O. slabo zapomnil vrata in
jih zvečer ob 8. iskal samo —
3/4 ure! Končno pa sta se udeležila
mesta — v objemih in poljubih
bilo tako, kot delava mi dva!
Zvez je mislil, kdo ve koliko se
bo domnil ž ujo in kako na
upraševja in kakšne pojze ji-
pa stavil: no, vse se je končalo
valo v nemem poljubovanju!
Daj kot pri uju! Hares, vsi
ljudje smo pod kožo krvavi! —
Ob 1/2 10. zvečer sva ga čakali
pri dviku: gosp. Vasicka,
Romana, širi in jaz. Ob

to, se je smil moker kot mis.
Leveda, Gubelja greje!! —

Pakem je hotel, da bi šel z njim
skratka do 4. junija, ko se zopet
odpeše s pošto. Ko, moja punica ga
je videla, kako da more splah
kaj takega zahtevati od mene, ki
sem prisel vendar k njej, a ne
k njemu, s katerimi sem celo
leto skupaj, z njo pa le par
ur. Jurec se je smejal! Vendar sem
ga spremljal do gostilne in se po-
mudil z njim še jedno uro. Pakem
pa sem ga pustil s tiskom
in Logarjem. Popoldne je bil Jurec
tudi pri nekaterih doktorjih,
ki so mu obljubili, da bodo odboj
podpisali radi veselice, ki bo
kouri septembra. —

Jaz sem se odpejal iz 4. ur.
v ponedeljek junija s punico
pa pride semkaj, prihodnje, četrtke.

Tako je Jurec naš Johancik spet
v malim. Sedaj pa se parkrat
pride v 4. ur. —

Leveda mi ne smeo pisati
ali povedati, da sem se vse
tako natrajko popisal njegov
prvi nastop s H., ker bi bil
na me hud. Ti bo že sam se
kaj več povedal! —

Licer se imam dobro. Veliko
nitam, precej spim, malo voza,
rim z biciklom, pa malo
pisarim "romane". Za ti?
Cave canem! Mene bi bil
že davno ograpl! Jaj, v ponedeljek
sem bil spet ves zbit!
De punice, te punice...!
Čisto človeka želajo! Ali
ni si pri tebi tako? —
Jedra si menda?!

En jdi. Maria? - Noj, ulasta
je pravda kot riba. Sedaj ima
veliko dela, ker je katehet ob-
del. Sprijimala mi je malo; prav
je tako! -

Kaj povesi? Jbi papet
kaj za, dom ni svet! Vi pro,
ferozji ste res pravi "dihurji!"

Boj se jivi! Jdan!

traj

traj

